

DECIZIA nr.487 din 2021

privind soluționarea contestației formulate de **persoana fizică XX** ,
înregistrată la D.G.R.F.P. XX sub nr. **XXR-DGR XX/2021**

Serviciul Soluționare Contestații X din cadrul D.G.R.F.P. XX a fost sesizat de Administrația Județeană a Finanțelor Publice XX, prin Adresa nr.XX, înregistrată la D.G.R.F.P. XX sub nr.XXR_DGR XX din 2021, cu privire la contestația formulată de persoana fizică XX, având domiciliul fiscal în localitatea XX, str. XX, nr.XX, jud. XX, cu domiciliu ales în localitatea XX str. XX nr.XX, ap.XX, jud. XX .

Contestația a fost înregistrată la A.J.F.P.XX în data de 2021 sub nr. XXG_REG XX.

Contestația este semnată și poartă ștampila XX, fiind depusă Împuternicirea avocațială nr.XX din XX în original, în conformitate cu prevederile art.269 alin.(1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Persoana fizică XX a formulat contestație împotriva măsurilor înscrise în Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.XX din XX, prin care s-au stabilit dobânzi în cuantum de **XX lei** și penalități de întârziere în cuantum de **XX lei**, la sursa 460 „*Contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice - Regularizări*”.

Acțiunea în procedură prealabilă a fost formulată în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.XX din 31.12.2020, confirmată de primire la data de **XX**, și data depunerii contestației, respectiv **XX**.

Constatând că în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice XX este legal investit să se pronunțe asupra contestației formulate de persoana fizică.

I. D-na XX contestă Decizia referitoare la obligațiile fiscale

accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.XX din 2020, comunicată la data de XX, prin care s-au stabilit accesorii în sumă totală și solicită admiterea contestației și anularea acestui act administrativ fiscal. contestatoarea susține că obligațiile fiscale principale la care au fost calculate aceste accesorii sunt cele din Deciziile de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sănătate și a contribuției de asigurări sociale pe anul XX, înregistrate sub nr.XX /XX, nr. XX/XX, nr. XX/XX, XX/XX.

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii contestată a fost emisă în mod nelegal, pentru următoarele motive:

Au fost contestat obligațiile fiscale principale stabilite prin Deciziile de impunere anuală nr. XX/XX, nr.XX/XX, nr.XX/XX și nr. XX/XX la data de XX atât în procedură prealabilă, cât și prin acțiunea înregistrată în dosarul nr.XX al Tribunalul XX. Prin Sentința civilă nr.XX/XX, Tribunalul XX a admis acțiunea și s-a dispus anularea tuturor deciziilor de impunere enumerate mai sus, precum și anularea deciziei date în procedura prealabilă, prin care contestația formulată în respectiva procedură a fost respinsă. Hotărârea de primă instanță a fost menținută în recurs, prin Decizia civilă nr. XX/XX, prin calea de atac declarată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice XX, a fost respinsă. Ca atare, hotărârea de anulare a deciziilor de impunere pentru obligațiile fiscale principale a rămas definitivă.

Art. 50 Cod procedură fiscală prevede la alin. (1) că actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile Codului de procedură fiscală.

Alineatul (2) al aceluiași articol stabilește că anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.

Astfel, întrucât actele administrative fiscale prin care au fost

stabilite creanțe fiscale principale au fost integral anulate definitiv, se impune să fie anulate și actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente acestor creanțe fiscale principale.

Actele administrative fiscale constând în deciziile de impunere anuale anterior menționate nu mai produc efecte ca urmare a anulării acestora, motiv pentru care, conform art. 50 alin. (2) C. proc. fiscală, se impune și anularea Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere XX/XX. Pentru considerentele arătate mai sus se solicită admiterea contestației și anularea actului administrativ fiscal contestat.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. XX din data de XX, Administrația Județeană a Finanțelor Publice XX a stabilit dobânzi în cuantum de XX lei și penalități de întârziere în cuantum de XX lei, în temeiul art. 98 lit. c) și art. 173 alin. (5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor principale în sumă 666 lei pentru perioada XX - XX, la sursa "*Contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice - Regularizări.*"

III. Având în vedere susținerile contestatoareului, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, invocate de către contestatoare și de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice XX, se reține că petenta a formulat contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.XX din XX prin care s-au stabilit în sarcina petentei accesorii la sursa 460 "*Contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice - Regularizări*" în sumă totală de 65 lei calculate pe perioada XX – XX, astfel:

- dobânzi în cuantum de **XX lei**;
- penalități de întârziere în cuantum de **XX lei**.

Referitor la Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.XX din XX, cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice XX prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă organele fiscale au stabilit corect accesoriile în sumă totală de XX lei.

În fapt, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice XX au emis Decizia referitoare la obligațiile fiscale

accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. **XX** din **XX** în sumă totală de **XX lei**, comunicată petentei la data de **XX**.

Petenta contestă Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. **XX** din **XX**, prin care s-au stabilit accesorii la sursa 460 "*Contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice - Regularizări*" în sumă totală de **XX lei** calculate pe perioada **XX – XX** astfel:

- dobânzi în cuantum de **XX lei**
- penalități de întârziere în cuantum de **XX lei**.

D-na **XX** invocă în susținerea motivării contestației hotărârile judecătorești, depuse în copie la dosarul contestației, respectiv Sentința Civilă nr. **XX** pronunțată de Tribunalul **XX** rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia Civilă nr. **XX** din **XX** pronunțată de Curtea de Apel **XX** în dosarul **XX**, prin care au fost anulate obligațiile fiscale principale care constituie baza de calcul a accesorii respectiv Deciziile de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sănătate și a contribuției de asigurări sociale pe anul **XX**, înregistrate sub nr. **XX /XX**, nr. **XX/XX**, nr. **XX/XX**, **XX/XX**.

Deciziile de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sănătate și a contribuției de asigurări sociale pe anul **XX**, înregistrate sub nr. **XX/XX**, nr. **XX/XX**, nr. **XX/XX**, **XX/XX**, au făcut obiectul dosarului nr. **XX** aflat pe rolul Tribunalului **XX**, fiind emisă Sentința Civilă nr. **XX/XX**, prin care s-au reținut de instanță următoarele:

*"În ceea ce privește fondul cauzei, instanța reține că, prin deciziile de impunere anuală nr. **XX/XX**, nr. **XX/XX** nr. **XX/XX** și nr. **XX/XX**, organul fiscal a stabilit obligația reclamantei de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale pentru anul **XX**. Aceste acte administrativ-fiscale au fost contestate în procedura administrativă, prin contestația înregistrată sub nr. **XX/XX**.*

*Prin acțiunea formulată, reclamanta a susținut că este cetățean german, are domiciliul în Germania, iar în calitate de cetățean al unei țări membre a Uniunii Europene, nu îi sunt aplicabile prevederile de la literale b) și d) din art. 153 Cod Fiscal, întrucât nu a solicitat și obținut prelungirea dreptului de ședere temporară în România, nu are domiciliul în România și nici nu se încadrează în categoria persoanelor care au calitatea de lucrător frontalier sau desfășoară o activitate salariată sau independentă în România, în prezent este pensionară (fiind născută la data de **XX**). Aceasta a mai precizat că nu îi sunt aplicabile nici prevederile literei c) a aceluiași text legal, care stabilesc două condiții cumulative care se cer a fi îndeplinite pentru ca o persoană fără cetățenie română să aibă obligația legală de a contribui la sistemul*

asigurărilor sociale de sănătate din România: prima condiții: constă în a nu deține o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României, iar a doua condiție constă în a fi solicitat și obținut dreptul de a sta în Românie pentru o perioadă de peste 3 luni.

Conform dispozițiilor art. 153 din Legea nr. 227/2015, "Contribuabili/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate:

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetățenii români cu domiciliul în țară;

b) cetățenii străini și apatrizii care au solicitat și au obținut prelungirea dreptului de ședere temporară ori au domiciliul în România;

c) cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene care nu dețin o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României, care au solicitat și au obținut dreptul de a sta în România pentru o perioadă de peste 3 luni;

d) persoanele din statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederația Elvețiană care îndeplinesc condițiile de lucrător frontalier și desfășoară o activitate salariată sau independentă în România și care rezidă în alt stat membru în care se întorc de regulă zilnic ori cel puțin o dată pe săptămână;

f) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora

fl) persoanele juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora și care potrivit legii datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru persoanele fizice care desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, unui raport de serviciu sau a unui legii, pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii.

2) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a) - e), care dețin o asigurare pentru boală și maternitate în sistemul de securitate socială din alt stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene; sau în statele cu care România are încheiate acorduri bilaterale de securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală-maternitate, în temeiul legislației interne a statelor respective, care produce efecte pe teritoriul României și fac dovada valabilității asigurării, în conformitate cu procedura stabilită prin ordin comun al președintelui

A.N.A.F. și al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, nu au calitatea de contribuabil la sistemul de asigurări sociale de sănătate."

Reclamanta a făcut dovada, potrivit înscrisurilor depuse la filele 29 și 76, că aceasta nu a avut calitatea de asigurat în România în anul XX, precum și că nu a avut nici drept de rezidență pe teritorial statului român, având domiciliul în XX, acolo unde are calitatea de asigurat.

Totodată, se constată de către instanță, în acord cu cele susținute prin cererea de chemare în judecată, că reclamanta nu are calitatea de contribuabil/plătitor de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, aceasta neaflându-se în niciuna dintre ipotezele reglementate de prevederile 153 din Legea nr. 227/2015, dat fiind faptul că nu a solicitat dreptul de a sta în România în perioada avută în vedere la momentul calculării de către organul fiscal a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale.

În ceea ce privește cele reținute în cadrul Deciziei DGRFP nr. XX/XX de soluționare a contestației reclamantei, în sensul că sunt incidente și prevederile Deciziei Comisiei Fiscale Centrale nr. 2/2015 și că aceasta avea obligația de a depune la organul fiscal documentele justificative din care să rezulte că are calitatea de asigurat în Germania, instanța reține că respectiva decizie a Comisiei Fiscale Centrale nu își are aplicabilitate în cauză, cât timp a fost pronunțată în vederea interpretării și aplicării unitare a prevederilor art. 296 ind. 21 al. 1 lit. i din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, act normativ care nu mai este în vigoare, iar prevederile legale care au fost interpretate nu au același conținut în actuala reglementare (Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal) pentru a se justifica aplicabilitatea acesteia în cazul de față, pentru aceste motive în numele legii se hotărăște.

"Dispune anularea Deciziilor de impunere anuală nr. XX/XX, nr. XX/XX, nr. XX/XX XX/XX, precum și a Deciziei nr. XX/XX."

În drept, cu privire la raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative, potrivit dispozițiilor art.3 alin.(2) din Codul de procedură fiscală

„(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori."

În ceea ce privește punerea în aplicare a unei hotărâri definitive, sunt aplicabile prevederile art. 24 din Legea contenciosului administrativ fiscal nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„ART. 24

Obligația executării

(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.(...)”

Potrivit dispozițiilor art.63, art.95 și art.154 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

“Art.63- (2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

“Art.95- (4) Declarația de impunere întocmită potrivit art. 102 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.

„Art. 154. - Scadența creanțelor fiscale

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) În cazul în care legea nu prevede scadența, aceasta se stabilește astfel:

a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale. “

Prevederile Codului de procedură fiscală se coroborează cu prevederile art. 430-434 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată:

„Art. 430

Autoritatea de lucru judecat

(1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.

(3) Hotărârea judecătorească prin care se ia o măsură provizorie nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului.

(4) Când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie.

(5) Hotărârea atacată cu contestația în anulare sau revizuire și păstrează autoritatea de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o altă hotărâre.

Art. 431

Efectele lucrului judecat

(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată de doua ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.

(2) Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urma.

Art. 432

Excepția autorității de lucru judecat

Excepția autorității de lucru judecat poate fi invocată de instanță sau de părți în orice stare a procesului, chiar înaintea instanței de recurs. Ca efect al admiterii excepției, părții i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.

Art. 433

Puterea executorie

Hotărârea judecătorească are putere executorie, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 434

Forța probantă

Hotărârea judecătorească are forța probantă a unui înscris autentic.”

Se reține, că practica judiciară și doctrina au fost constante în a aprecia că **puterea de lucru judecat nu este limitată la dispozitivul hotărârii, ci ea se întinde și asupra considerentelor hotărârii**, care constituie susținerea necesară a dispozitivului, făcând corp comun cu acesta.

Totodată, potrivit jurisprudenței constante la CEDO, incertitudinea jurisprudențială este de natură a reduce încrederea justițiabililor în justiție și contravine principiului securității raporturilor juridice ca element esențial al preeminenței dreptului, astfel întot organul de soluționare al

contestației va ține cont de soluțiile irevocabile pronunțate de instanțele judecătorești în speță.

Așadar, având în vedere cele ce preced, se reține că din moment ce aceeași problema dedusa judecății într-un litigiu dintre aceleași părți a fost soluționată irevocabil pe cale incidentală sau pe fond într-un anumit sens, rezultă că **acest aspect reținut de instanțe, care a stat la baza soluțiilor din dispozitivul hotărârilor, a dobândit putere de lucru judecat și, în mod corect, trebuie avut în vedere de organul de soluționare a contestației.**

Ordinul președintelui ANAF nr.3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală prevede următoarele:

„9.3. Organul de soluționare competent va verifica existența excepțiilor de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.

*9.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, excepția reverificării aceleiași perioade și aceluiași tip de obligație bugetară, prescripția, **puterea de lucru judecat etc.**”*

Având în vedere prevederile legale anterior menționate și faptul că prin Sentința Civilă nr. XX/XX pronunțată de Tribunalu XX în dosar nr.XX, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia Civilă nr. XX din XX a Curții de Apel XX, s-a dispus anularea Deciziile de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul XX sub nr. XX/XX, nr. XX/XX, nr.XX/XX, XX/XX, prin care au fost stabilite obligații fiscale principale în sumă de XX lei cu titlul de diferențe de contribuții rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii contestată au fost calculate accesorii în sumă de XX lei, având ca bază de calcul suma XX lei ce reprezintă obligația fiscală principală, respectiv contribuții de asigurări sociale de sănătate pe anul XX neachitată la termenul scadent.

Conform art. 268 „Posibilitatea de contestare” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 268. – (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit

prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal”.

iar la art. 276 din Codul de procedură fiscală se prevede:

„Art. 276. – (1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

În ceea ce privește calcularea accesoriilor sunt incidente prevederile art.173, art.174 și art.176 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, în vigoare în anul XX astfel:

“Art. 173. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadența de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de intarziere.”

“Art. 174. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de intarziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadența și până la **data stingerii sumei datorate, inclusiv**.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. (...)

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de intarziere.”

“Art.176- (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de intarziere începând cu ziua imediat următoare termenului de scadența și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de intarziere este de 0,01% pentru fiecare zi de intarziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătura obligația de plata a dobânzilor.”

Față de prevederile legale de mai sus, rezultă că obligațiile de plată accesorii se datorează pentru neachitarea la termenul de scadența de către debitor a obligațiilor de plata ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal. De asemenea, stingerea creanțelor fiscale prin compensare se efectuează la momentul în care obligațiile supuse compensării sunt certe, lichide și exigibile.

Cu privire la obligațiile fiscale principale restante ale petentei la data de XX, Administrația Finanțelor Publice XX a emis pe numele petentei Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.XX din XX, prin care a stabilit la sursa "*Contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice -Regularizări*" **dobânzi în sumă totală de XX lei și penalități de întârziere în sumă totală de XX lei**, calculate și instituite pe perioada XX - XX la obligațiile fiscale principale neachitate în sumă de 666 lei la termenele scadente de XX.

Organul de soluționare contestații reține că, în motivarea Sentinței Civile nr.XX pronunțată de Tribunalul XX, instanța a reținut că petenta este cetățean german cu domiciliul în XX, care a realizat venituri din cedarea folosinței unui bun imobil aflat pe teritoriul României, situație care nu atrage automat obligația de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate, câtă vreme petenta a făcut dovada că deține o asigurare de sănătate valabil încheiată pe teritoriul Germaniei, țară membră a Uniunii Europene.

Se poate observa din Anexă la Decizia referitor la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.XXdin XX, accesoriile contestate în sumă de 65 lei sunt stabilite la obligațiile fiscale restante în sumă de XX lei reprezentând contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate pentru anului XX, cauză care a fost dedusă judecății într-un litigiu dintre aceleași părți respectiv XX și AJFP XX. Cauza a fost soluționată irevocabil pe fond în sensul că obligațiile principale pretinse în sumă de XX lei, respectiv contribuția de asigurări sociale de sănătate, nu este datorată în România, conform prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, **aspect reținut de instanțe, care a stat la baza soluțiilor din dispozitivul hotărârilor și a dobândit putere de lucru judecat.**

Referitor la desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale, sunt aplicabile prevederile art. 50 alin. (1) și (2) și art. 51 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„Art. 50. – (1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale

individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente. [...]”.

„Art. 51. – (1) Ori de câte ori se anulează un act administrativ fiscal, organul fiscal competent emite un alt act administrativ fiscal, dacă acest lucru este posibil în condițiile legii”.

De asemenea, sunt aplicabile prevederile art. 94 alin. (1) – (3) din același act normativ, potrivit cărora:

„Art. 94. – (1) Cuantumul creanțelor fiscale se stabilește sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția cazului în care stabilirea a avut loc ca urmare a unei inspecții fiscale sau a unei verificări a situației fiscale personale.

(2) Decizia de impunere sub rezerva verificării ulterioare poate fi desființată sau modificată, din inițiativa organului fiscal ori la solicitarea contribuabilului/ plătitorului, pe baza constatărilor organului fiscal competent.

(3) Rezerva verificării ulterioare se anulează numai la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale sau ca urmare a inspecției fiscale ori a verificării situației fiscale personale”.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere **Decizia de impunere nr.XX, nr.XX, nr.XX, nr. xx pe anul XX au fost anulate prin hotărâre judecătorească.**

În consecință, în raport de analiza anterior efectuată, de susținerile contestatoarei și de documentația anexată contestației, contestația urmează a fi **admisă** pentru dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de **XX lei**, reprezentând:

- dobânzi calculate la sursa 460 „Contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice- Regularizări” în sumă de XX lei;
- penalități de întârziere la sursa 460 „ Contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice- Regularizări” în sumă de XX lei;

stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.XX din XX, **cu consecința anulării acesteia.**

*

*

*

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate, se

DECIDE:

Admiterea contestației formulate de d-na XX împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.XX din XX, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice XX, pentru suma totală de **XX lei**, reprezentând:

- dobânzi calculate la sursa 460 "*Contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice - Regularizări*" în sumă de XX lei;

- penalități de întârziere la sursa 460 "*Contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice - Regularizări*" în sumă de XX lei;

cu consecința anulării acesteia.

- prezenta decizie se comunică :

- D-nei XX

- AJFP XX.

Prezenta decizie poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL